

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 214/22

Luksemburgā, 2022. gada 22. decembrī

Tiesas spriedums lietā C-237/21 | *Generalstaatsanwaltschaft München* (Lūgums izdot Bosnijai un Hercegovinai)

Savienības pilsoņa izdošanu trešai valstij soda izciešanai tajā var attaisnot, lai novērstu nesodāmības risku

Tas tā it īpaši ir gadījumā, kad saskaņā ar starptautiskajām tiesībām izdošanas lūguma saņēmējai dalībvalstij ir jāizdod attiecīgā persona un trešā valsts, kura ir lūgusi izdošanu, nepiekrīt tam, ka sods tiek izciests lūguma saņēmējas dalībvalsts teritorijā

Bosnija un Hercegovina brīvības atņemšanas soda izciešanas mērķiem lūdza Vāciju izdot Bosnijas pilsoni, kuram ir arī Horvātijas pilsonība, kas viņam piešķir Savienības pilsonību.

Federālās zemes Augstākā tiesa Minhenē (Vācija) uzskata, ka Vācijai principā ir jāizdod attiecīgā persona, ņemot vērā saistības, kuras Vācija ir uzņēmusies attiecībā pret Bosniju un Hercegovinu, ievērojot Eiropas Konvenciju par izdošanu.

Tā tomēr vēlas noskaidrot, vai Savienības tiesības pieļauj izdošanu, ņemot vērā Savienības pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, kā arī diskriminācijas pilsonības dēļ aizliegumu. Proti, Vācijas Pamatlikums aizliedz Vācijas pilsoņu izdošanu trešām valstīm. Šādos apstākļos Savienības tiesības atšķirīgu attieksmi pret Vācijas pilsoņiem un citu dalībvalstu pilsoņiem, kuri tāpat kā attiecīgā persona pastāvīgi dzīvo valsts teritorijā, tādā ziņā, ka uz pēdējiem minētajiem pilsoņiem šis aizliegums neattiecas, pieļauj tikai tad, ja šī atšķirīgā attieksme ir balstīta uz objektīviem apsvērumiem un ir samērīga ar valsts tiesībās izvirzīto leģitīmo mērķi.

Federālās zemes Augstākā tiesa Minhenē, šauboties par Tiesas judikatūras piemērošanu situācijā, kad atbilstoši starptautiskajām tiesībām pastāv izdošanas pienākums, vēršas Tiesā. Vācijas tiesa norāda, ka Vācijas iestādes ir informējušas Horvātijas iestādes par izdošanas lūgumu, taču pēdējās minētās iestādes nekādi nav reaģējušas. Tomēr saskaņā ar Vācijas tiesībām **attiecīgā persona var izciest savu sodu Vācijā, ja Bosnija un Hercegovina tam piekrīt.**

Tiesa ar šodienas spriedumu atbild, ka šādā situācijā izdošanas lūguma saņēmējai dalībvalstij (**Vācijai**) **ir aktīvi jācenšas saņemt piekrišanu, lai sods tiktu izciests šīs dalībvalsts teritorijā, tādējādi novēršot nesodāmības risku, tajā pašā laikā attiecībā pret konkrēto pilsoni veicot pasākumu, kas ir viņa pārvietošanās brīvību mazāk ierobežojošs nekā izdošana trešai valstij.**

Tomēr, ja piekrišana nav saņemta, Savienības tiesības (šajā gadījumā Savienības pilsoņiem piemītošās tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, kā arī diskriminācijas aizliegums) **pieļauj, ka izdošanas lūguma saņēmēja dalībvalsts (Vācija) izdod attiecīgo Savienības pilsoni, pamatojoties uz starptautisku konvenciju. Pretējā gadījumā pastāvētu risks, ka attiecīgā persona paliks nesodīta.**

Tomēr jāatgādina, ka izdošana ir izslēgta, pamatojoties uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, tad, kad

pastāv būtisks risks, ka attiecīgā persona trešā valstī tiks pakļauta nāvessodam, spīdzināšanai vai citiem necilvēcīgiem vai pazemojošiem sodiem vai attieksmei.

PIEZĪME. Ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu dalībvalstu tiesas lietas iztiesāšanas gaitā var uzdot Tiesai jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Pašu pamatlietu Tiesa neiztiesā, taču valsts tiesai tā ir jāatrisina atbilstīgi Tiesas nolēmumam. Šis nolēmums ir vienlīdz saistošs arī citām dalībvalstu tiesām, ja tām jāatrisina līdzīga problēma.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma un rezumējuma [teksts](#) tiek publicēts *CURIA* tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Palieciēt ar mums!

